

Старійшина Девід Е. Беднар

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Пильнувати з повною витривалістю

Духовн[а] систем[а] завчасного попередження... може допомогти батькам у Сіоні бути пильними і проникливими стосовно їхніх дітей.

Нещодавно я їхав за кермом, була гроза, і краплі дощу почали падати на лобове скло моєї машини. Збоку дороги на електронному табло висвітилося вчасне попередження: “Попереду стояча вода”. Дорога, якою я їхав, виглядала цілком безпечною. Але ця важлива інформація допомогла мені підготуватися до потенційної небезпеки, якої я не очікував і ще не міг бачити. Продовжуючи подорож, я пригальмував і уважно дивився, чи немає інших сигналів про небезпеку.

Сигнали завчасного попередження стосуються багатьох аспектів життя. Наприклад, лихоманка може бути першим симптомом хвороби. Різноманітні індикатори фінансового і трудового ринку використовуються для прогнозування майбутніх напрямів регіональної та національної економіки. І залежно від того, де ми живемо в цьому світі, можемо отримати попередження про повінь, лавину, ураган, цунамі, торнадо або снігову бурю.

Ми також благословенні тим, що маємо духовні сигнали завчасного попередження, які є джерелом

захисту й спрямування в нашому житті. Згадаймо, як Ной був попереджений Богом про те, чого ще не було видно, і він “зробив ковчега, щоб дім свій спасти” (Євреям 11:7).

Легій був попереджений залишити Єрусалим й повести свою сім'ю у пустиню через те, що люди, яким він проголошував покаяння, прагнули його вбити (див. 1 Нефій 2:1–2).

Самого Спасителя було збережено завдяки попередженню від ангела. “Ось Ангол Господній з'явивсь у сні Йосипові та й сказав: “Уставай, візьми Дитяtko та матір Його, і

втікай до Єгипту, і там зоставайся, аж поки скажу тобі, бо Дитятка шукатиме Ірод, щоб Його погубити” (Матвій 2:13).

Зверніть увагу на мову Господа в одкровенні, відомому як Слово мудрості: “Внаслідок зла та злих замірів, які існують і будуть існувати в серцях змовників у останні дні, Я попередив вас і застеріг вас, давши вам це слово мудрості через одкровення” (УЗ 89:4).

Духовні попередження мають привести до зростаючої невсипущої пильності. Ви і я живемо у “день попередження” (УЗ 63:58). І через те, що нас було і буде попереджено, нам слід, як наставляв апостол Павло, “пильнувати з повною витривалістю” (Ефесянам 6:18).

Я молюся про супровід Святого Духа під час описання духовної системи завчасного попередження, яка може допомогти батькам у Сіоні бути пильними і проникливими стосовно їхніх дітей. Ця система завчасного попередження підходить до дітей будь-якого віку й містить три основні складові: (1) читання і обговорення Книги Мормона зі своїми дітьми;

(2) принагідне свідчення дітям про євангельські істини та (3) запрошення дітей як дослідників євангелії діяти, а не бути під дією. Батьки, які віддано робитимуть це, матимуть благословення розпізнати в дітях перші ознаки духовного зростання або якісь негаразди, й будуть краще підготовлені отримати натхнення, аби зміцнити своїх дітей і допомогти їм.

Складова номер один: Читання й обговорення Книги Мормона

Книга Мормона містить повноту євангелії Спасителя, і це єдина книга, про істинність якої свідчив сам Спаситель (див. УЗ 17:6; див. також Рассел М. Нельсон, “Свідчення про Книгу Мормона”, *Ліягона*, січ. 2000, с. 82). Дійсно, Книга Мормона є наріжним каменем нашої релігії.

Книга Мормона має силу переконувати і наvertати завдяки двом факторам: вона повністю зосереджена на Господі Ісусі Христі й містить натхненні вчення, які є простими і ясними. Нефій проголосив: “Моя душа втішається простотою для моїх людей, щоб вони могли пізнавати” (2 Нефій 25:4). У цьому вірші імен-

ник *простота* не означає щось звичайне або легке; скоріше він вказує на припис, який є чітким і легко зрозумілим.

Книга Мормона—найбільш правильна з усіх книг на світі через те, що вона зосереджена на Істині (див. Іван 14:6; 1 Нефій 13:40), на самому Ісусі Христі, й відновлює прості й дорогоцінні речі, які були забрані з істинної євангелії (див. 1 Нефій 13:26, 28–29, 32, 34–35, 40). Унікальне поєднання цих двох факторів—зосередження на Спасителі та простоті вчень—має силу запросити підтверджуюче свідчення третього члена Божества, самого Святого Духа. Завдяки цьому Книга Мормона говорить до духа і серця читача так, як жодна інша книга Писань.

Пророк Джозеф Сміт навчав, що через дотримання заповідей, які містяться в Книзі Мормона, ми станемо “ближче до Бога”, ніж завдяки будь-якій іншій книзі (*Учення Президента Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 66). Регулярне читання і обговорення Книги Мормона дає силу протистояти спокусам і сприяє почуттю любові в наших сім’ях. А обговорення

вчень і принципів Книги Мормона дає можливість батькам спостерігати за своїми дітьми, слухати їх, вчитися в них і навчати їх.

Молодь будь-якого віку, навіть немовлята, можуть відчувати особливий дух Книги Мормона. Діти можуть не розуміти всіх слів і історій, але вони точно відчуватимуть [істинність книги], як говорив Ісая (див. Ісая 29:4; а також 2 Нефій 26:16). І запитання, які ставить дитина, спостереження, якими вона ділиться, а також обговорення дають необхідні духовні сигнали завчасного попередження. Важливо, що такі обговорення можуть допомогти батькам дізнатися, чого навчаються їхні діти, що вони думають і відчують стосовно істин, які містяться в цій священній книзі Писань, а також дізнатися про труднощі, з якими діти можуть стикатися.

Складова номер два:

Принагідне свідчення дітям

Свідчення—це особисте знання, основане на свідченні від Святого Духа, що певні факти вічної значимості є істинними. Святий Дух є посланником Батька і Сина. Він учитель і провідник усєї істини (див. Іван 14:26; 16:13). Отже, “силою Святого Духа [ми] можемо пізнати правду про все” (див. Мороній 10:5).

Знання і духовне переконання, які ми отримуємо від Святого Духа, є результатом одкровення. Прагнення цих благословень і їх отримання

вимагають щирого серця, справжнього наміру і віри в Христа (див. Мороній 10:4). Особисте свідчення несе в собі також відповідальність і підзвітність.

Батьки повинні бути пильними і духовно чутливими до принагідних моментів, коли можна свідчити дітям. Такі нагоди не повинні бути заплановані або заздалегідь підготовлені. Зокрема, чим менш формальним є таке свідчення, тим більша вірогідність повчання і тривалість впливу. “І не турбуйтеся заздалегідь, що вам говорити; але постійно зберігайте в душі, як скарб, слова життя, і буде вам дано в той самий час ту частину, яку буде відміряно кожній людині” (УЗ 84:85).

Наприклад, прості сімейні розмови за столом можуть бути прекрасною нагодою для батьків розповісти або свідчити про певні благословення, які батько чи мати отримали під час своїх звичних занять цього дня. І свідчення не обов’язково повинно завжди починатися фразою: “Я вам свідчу”. Наше свідчення можна сказати просто так: “Я знаю, що сьогодні на роботі до мене прийшло натхнення”, або: “Істина, що міститься в цьому вірші, завжди скеровувала мене в житті”. Схожі можливості поділитися свідченням також можуть з’явитися під час спільних подорожей машиною або автобусом, або ж за безліччю інших нагод.

Реакція дітей на такі експромтні свідчення та їхня завзятість або

пасивність в розмові є потенційним джерелом духовних сигналів завчасного попередження. Вислів дитини стосовно засвоєного уроку під час сімейного вивчення Писань або чесно сказана фраза щодо незрозумілості євангельського принципу чи поведінки можуть пролити світло і допомогти батькам краще зрозуміти певне питання дитини або її потреби. Такі обговорення—особливо, коли батьки уважно слухають, а не лише говорять—можуть сприяти створенню в домі атмосфери підтримки і безпеки, а також продовженню обговорення складних тем.

Складова номер три:

Запрошувати дітей діяти

Якщо поділити всю велич Божих створінь, то є “те, що може діяти, так і те, що може бути під дією” (2 Нефій 2:14). Як діти нашого Небесного Батька ми благословенні даром морального вибору, здатності й сили до незалежних дій. Обдаровані вибором, ми є тими, хто діє, і, головним чином, повинні діяти, а не лише бути під впливом, особливо коли “прагнемо знання... через навчання і також через віру” (УЗ 88:118).

Як дослідники євангелії, ми повинні бути “виконавцями слова, а не слухачами самими” (Яків 1:22). Наші серця відкриваються для впливу Святого Духа, якщо ми належним чином використовуємо здатність вибирати і діяти у відповідності з правильними принципами—таким чином ми приймаємо Його вчення і отримуємо силу свідчити. Батьки мають святий обов’язок допомагати дітям діяти і прагнути знання вірою. А ще дитина ніколи не буває надто малою, щоб брати участь у цій моделі навчання.

Якщо дати людині рибу, ми нагодуємо її лише раз. Якщо навчити людину ловити рибу, це годуватиме її

все життя. Як батьки і вчителі євангелії, ви і я не займаємося розподілом риби; натомість наша робота полягає в тому, щоб допомогти дітям навчитися “ловити” і стати духовно сильними. Ця важлива мета досягається якнайкраще, якщо ми заохочуємо дітей діяти відповідно до правильних принципів—допомагаємо їм навчатися з досвіду. “Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона...” (Іван 7:17). Таке навчання вимагає духовних, розумових і фізичних зусиль, а не лише пасивного сприйняття.

Запрошення дітей як дослідників євангелії діяти, а не лише бути під впливом, ґрунтується на читанні та обговоренні Книги Мормона, а також принагідному свідченні вдома. Уявіть собі, наприклад, домашній сімейний вечір, на який запрошують дітей і просять їх прийти з підготовленими запитаннями стосовно того, що вони читають і про що дізнаються з Книги Мормона, або ж стосовно теми, яка нещодавно піднімалася вдома під час євангельської бесіди або про яку там принагідно свідчили. І уявіть далі, що діти ставлять запитання, на які батьки не готові належно відповісти. Деяких батьків може налякати такий розпливчатий підхід до домашнього вечора. Але найкращі сімейні вечори не обов’язково вимагають попередньої підготовки, якихось витрат, пошуків в Інтернеті або наочного матеріалу. Яка прекрасна можливість для членів сім’ї досліджувати Писання разом і бути настановленими Святим Духом. “Проповідник не був кращим за слухача, і також учитель не був ні в чому кращим за учня;... і вони всі трудилися, кожна людина згідно з своїми силами” (Алма 1:26).

Чи допомагаємо ви і я нашим дітям стати людьми, які діють і прагнуть знання через навчання і через

віру, або ж ми вчимо дітей чекати, щоб їх навчили, і вони були під впливом? Чи ми як батьки, головним чином, даємо нашим дітям їжу, так би мовити, духовну рибу, чи ми постійно допомагаємо їм діяти, навчатися самим і залишатися стійкими і непохитними? Чи допомагаємо ми дітям завзято просити, шукати і стукати? (Див. 3 Нефій 14:7).

Духовне розуміння, яке ви і я мали благословення отримати, і істинність якого була підтверджена в наших серцях, не може бути просто передане нашим дітям. Платою за отримання і “володіння” таким знанням є старанність і пізнання через навчання і також через віру. Лише таким чином те, що знає розум, можна відчувати серцем. Лише таким чином дитина може припинити покладатися на духовне знання й досвід батьків і дорослих та заявити права на ці благословення для себе. Лише таким

чином наші діти можуть бути духовно підготовленими до випробувань смертного життя.

Обіцяння і свідчення

Я свідчу, що батьки, які постійно читають і обговорюють Книгу Мормона з дітьми, які принагідно свідчать своїм дітям і запрошують їх як дослідників євангелії діяти, а не лише бути під впливом, будуть благословенні очима, які бачать далеко (див. Мойсей 6:27), і вухами, які можуть почути голос сурми (див. Єзекііль 33:2–16). Духовна проникливість і натхнення, які ви отримаєте завдяки поєднанню цих трьох святих навичок, дозволять вам стояти як вартовим на башті заради ваших сімей—“пильнувати з повною витривалістю” (Ефесянам 6:18)—щоб благословити свою сім’ю і майбутніх нащадків. Це я вам обіцяю і про це свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■